

Bases a estudiar per a conseguir una unitat d'acció de les Forces
Catalanes

6

Per a comptar amb l'ajut de les forces polítiques catalanes, tota situació de fet que es produeixi a Espanya haurà d'acceptar:

- 1er.- El fet de la personalitat de Catalunya, concretat en la seva unitat política i administrativa.
- 2on.- La plena vigència dels drets de l'idioma català, de la cultura i el dret de Catalunya, sense traves de cap mena en el llibre, la premsa, la propaganda, la tribuna i l'escola.
- 3er.- El principi de l'autodeterminació del poble català per a fixar lliurement les bases de la seva convivència amb els altres pobles d'Espanya.

Les forces polítiques catalanes haurien d'exigir també, de tota situació de fet que vingui a substituir a Espanya la dictadura, l'acceptació pública de les següents condicions generals.:

- 1er.- El respecte u la plena vigència de les llibertats essencials (de premsa, de religió, de associació i d'expressió) continguda a la Carta de l'Atlàntic i al Pacte de les Nacions Unides.
 - 2on.- La proclamació inequívoca de la voluntat de liquidar la guerra civil i d'establir la pau entre tots els ciutadans.
 - 3er.- L'obertura d'un període limitat en el temps, però d'un abast total, per a liquidar judicialment les responsabilitats criminals i administratives dels darrers vint anys.
- i/o
- 4rt.- La promulgació d'una amnistia per tots els fets, jutjats o en suspens, de tipus polític i social.
 - 5é.- La voluntat, formalment expressada i sotmesa a terminis precisos, de consultar el poble sobre la forma i l'estructura del règim que haura de venir a crear el clima desitjat de pau civil.

Per al període transitori fins a aquesta consulta, els òrgans de govern en tots els nivells (municipals, provincials i generals) han d'esser confiats a persones que no hagin tingut cap intervenció en organismes públics en els darrers vint anys. Les corporacions hauran d'ésser formades per un procediment automàtic que doni representació a les diferents forces polítiques democràtiques. A Catalunya, la unitat política i administrativa ha de concretar-se en una corporació representativa de les diferents regions i comarques i formada per les forces polítiques democràtiques existents en 1936 i que aleshores tenien representans a les diferents corporacions polítiques catalanes.

=====

NOTA.- De la primera part de les anteriors Bases n-ha sortit el document titulat "D'AVAN la imminent caiguda del FRANQUISME", signat pel Consell Executiu d'Unitat Catalana, el qual, per ara, està integrat per ESQUERRA R. de C., ACCIO CATALANA, UNIO DEMOCRATICA, ESTAT CATALA, FRONT NACIONAL; UNIO CATALANIST i personalitats independents.

Probablement que molt prmté sera convidat a participar el Moviment Socialista, i algun element del tipus Lliga. La resta de les Bases anteriors i altres Bases i Ponencies que es detallen a part serab tema d'estudi en el successiu.

Us preguem una opinió sintetitzada, breu ("al bñen entenedor pocas palabras le bastan"), a ésser possible d'acord i paral.lelament al guió de temes que s'adjunten, per tal de que serveixi de partida a un intercanvi d'opinions i afinar els acords. A nosaltres, mes que a cap altre Entitat, ens convé que anem d'acord els de dins i els de fora.

J.

Setembre 1957

BASES PER A UN ESTUDI DE LA FUTURA POLITICA A SEGUIR

ORGANITZACIO GENERAL DEL PAIS.

FORMA DE GOVERNS.- Monarquia - República.
Unitaria, amb autonomies. Federative, -Federal-
Confederal.

ORGANITZACIO DELS PODERS.- Legislatiu (unicameral o bicameral; amb representació directa o corporativa -amb cambra economica- amb cambra federal).
Judicial Tribunal Suprem, de Cassació a Catalunya, de Garanties Constitucionals, d'habeas corpus, de recursos polítics i administratius contra el Govern). Politic o Executiu (Presidencial, amb Govern elegit pel Cap de l'Estat; amb Govern designat o investit per l'Assamblea legislativa. Responsable en tot moment davant de l'Assamblea o del Cap de l'Estat; amb poders limitats en durada i abast. Possibilitats de dissolució de les Cambres. Responsabilitat judicial del Govern i dels funcionaris polítics).

ORGANITZACIO DE CATALUNYA.

Dret a l'autodeterminació. Formes de consulta:

Govern provisional: límits mínims de les seves facultats; delegacions de poders.

Assamblea representativa (consultativa, primerament; legislativa per elecció amb sufragi universal, després).

Intervenció en els organismes de govern: Municipis, Diputacions provincials (a suprimir o a conservar?), governs civils, delegacions de l'Estat (Treball, Obres públiques, Seguretat).

Atribucions del Govern de Catalunya (comparació amb les determinades per l'Estatut de 1932; ampliacions o supressions que cal fer, rectificacions de concepte o de sistema).

Organització interna de l'autonomia política (comparació amb l'Estatut interior de 1933; govern presidencial o representatiu; sistema parlamentari i electoral).

Ordre Públic. Forces Armades. Església. (Relacions del Govern de Catalunya amb aquestes forces i intervenció en les normes generals de funcionament i de relació)

Politica social.- Atribució a Catalunya de la legislació social, de la seva aplicació o de les dues coses.
 Dret de vaga. Dret de sindicació. Sistema arbitral o paritari.
 Intervenció dels Sindicats a la Cambra Econòmica, a les corporacions públiques i al Govern.

PONENCIES D'ESTUDI SOBRE TEMES DE CARACTER POLITIC GENERAL.

Finances i Tributació.

Legislació Social i de Previsió

Relacions amb l'Església Catòlica.

Organització de l'Exercit.

Politica Internacional.

El pla anterior fou elaborat per una commissio de Madrid, prèvia una reunió sostinguda per representants dek nacionalistes i sindicalistes bascos, de la C.N.T. i U.G.T. de Catalunya, i per demòcrates-cristians, solistes, "funcionales", "movimiento social", C.N.T., U.G.T. i alguna personalitat individual de la resta d'Espanya.

El pla ha estat posat a la consideració del grups catalans següents: C.N.T., U.G.T. (fracció controlada pel M.S. de C.), M.S. de C. , Front, Acció, Unió D., E.R. de C.

De bones a primeres no acceptem que, per gegociar amb les forces de dreta (Monàrquics i militars) que, per ara, a ningú han demanat la seva opinió, calgui acceptar la restauració i renegar de la República. No criem en la Monarquia ni en els homes que la propugnen; son "los mismos perros con diferentes collares". Estimem encarcarada i falta de ductilitat el mecanisme d'acció. Trobem a faltar un reconeixement més tàcit de la unitat política i administrativa de Catalunya i del País Basc.

Ens interessa la vostra opinió.

J.

Nota para conocimiento exclusivo
de los miembros de la Junta Central
de U.F.D.

- 1.- La entrevista con el representante de la Democracia Social Cristiana tuvo lugar el miércoles 12 de diciembre. Fue un primer contacto, fundamentalmente exploratorio para conocer su posición política actual y ver las posibilidades de llegar a una inteligencia.
- 2.- La entrevista fue muy cordial. Estuvo muy expresivo y saqué la convicción de que hablaba con gran sinceridad. Sean cualesquiera sus motivos -subjetivos y objetivos- mostró evidentes deseos de llegar a una inteligencia con nosotros.
- 3.- Sigue creyendo que los militares son dueños de la situación. Sobre todo Muñoz Grandes. Estima que los militares, en cuanto desaparezca Franco, marcharán a Estoril en busca de Don Juan.
- 4.- No quedó suficientemente claro si los militares comenzarán haciendo una declaración por la que quede instaurada la Monarquía o si, basándose en la Ley llamada de Sucesión que dice que "España, como unidad política, es un Estado católico, social y representativo que, de acuerdo con su tradición, se declara constituido en Reino", considerarán como ya instaurada la monarquía. (Recuérdese que, en su día, Don Juan rechazó dicha Ley de Sucesión).
- 5.- Nuestro interlocutor estima que Don Juan aceptará el ofrecimiento de los militares y que se trasladará inmediatamente a Madrid. Eso es lo que le aconsejan los que le rodean y que influyen de manera decisiva en las resoluciones de Don Juan.
- 6.- Nuestro interlocutor dice haber sostenido siempre cerca de Don Juan que éste, cuando recibiera el ofrecimiento de los militares, para evitar la hipoteca, debería responder que quería seguir el camino que trazó su padre Alfonso XIII en el Mensaje de despedida que dirigió al País en abril de 1931, es decir, que esperaba a que el pueblo español le demostrase de manera fehaciente su afección pidiendo que regresara.
- 7.- Nuestro interlocutor insistía en que Don Juan no aceptara que se someta su legitimidad al dictamen del sufragio universal. Por lo tanto, la voluntad del País se expresaría mediante un "referendum institucional".
- 8.- Tampoco se precisó lo que había que entender por "referendum institucional", siquiera pueda deducirse por el contexto de lo anterior, que el referendum no se plantearía en términos que significasen quedaban los votantes en libertad de optar por la monarquía o por la república, sino que con dicho referendum se pediría que confirmasen la institución monárquica y la aceptación de Don Juan como sucesor de su padre. Esa es, al menos, la interpretación provisional que me merece lo del "referendum institucional".
- 9.- Nuestro interlocutor habló a continuación de la necesidad y urgencia de formular un plan y un programa y señalar las eta-

pas que pueden preverse para la realización de ese plan y de ese programa, plan, programa y etapas que no pueden ser rígidas, y que deben abarcar los puntos esenciales que figuran en el escrito que conocemos.

- 10.- Estima que deben presentarse las cuestiones en términos de moderación para que no asusten, sino que tranquilicen a las fuerzas y elementos que hayan de intervenir en la operación para sustituir a lo actual.
- 11.- Si las fuerzas de la oposición democrática consiguen llegar a una inteligencia que pueda ser una alternativa a la situación actual, podría hacerse una gestión cerca de Muñoz Grandes quien podría acelerar el proceso de sustitución de lo actual.

Paris, 13 de diciembre de 1962